c. Die Scholien: धिष्ण्या धार्ष्ट्ययुक्तौ बुद्धिमन्तौ वा । Rosen giebt in den *Adnn.* eine hübsche Erklärung von धिष्ण्य, in der Meinung, dass dieses im Text stände.

Str. 3. *a.* Die Scholien: दस्रा शत्रूणामुपक्षयितारौ । यद्वा । देववैद्यत्वेन रोगाणामुपक्षयितारौ । अश्विनौ वै देवानां भिषजाविति श्रुतेः । — युवाकव इत्यभिषुतानां सोमानां विशेषणं । Rosen: Est a r. यु (यौति) «miscere», et mixtum liquorem designare videtur. Stevenson: «The moonplant juice (सुतास्) which for you we have mixed.» Zu XVII. 4. erklärt der Scholiast युवाकु durch वसतीवर्येकधनात्मकैरुदकैः पयःसक्तादिद्रव्यान्तरैश्च मिश्रितं । CXX. 3. übersetzt Rosen युवाकु mit «vestri amans» und CXX. 9. mit «vos amans»; um so mehr wundre ich mich, dass dieser umsichtige Gelehrte hier nicht das Richtige getroffen hat. युवाकु ist das Pronomen possessivum der 2ten Person Dualis; vgl. अस्माक und युष्माक zu Nala II. 30. *b.* und Hymne III. 2. 1. सुता इमे तुभ्यायवः ।

b. Rosen: बर्हिस् est lectus e gramine sacrificali (कुश, Poa cynosuroïde) factus, in quo oblationes collocantur, et ipsi dii considere rogantur. Schol.: वृक्तानि मूलैर्वर्जितानि बर्हींषि आस्तरणरूपाणि येषां सोमानां । ते वृक्तबर्हिषः । Dicuntur igitur libamina वृक्तबर्हिषस्, utpote imposita stragulo, quod ex gramine puro et a radicibus aliisque sordibus libero paratum est. Apud Jāskam, *Nigh.* III. 18. वृक्तबर्हिषस् inter ऋत्विग्नामानि legitur, ubi nisi fallor sacerdotes, puris ejusmodi stragulis instructos, designat.

c. Die Scholien: रुद्रशब्दस्य रोदनं प्रवृत्तिनिमित्तं । यद्रोदीत् तद्रुद्रस्य रुद्रत्वमिति तैत्तिरीयाः । तद्यद्रोदयन्ति । तस्माद्रुद्रा इति वाजसनेयिनः । रुद्राणां शत्रुरोदनकारिणां शूरभटानां वर्तनिर्मार्गौ धाटीरूपौ ययोः । तौ रुद्रवर्तनी । यथा शूरा धाटीमुखेन शत्रूंरोदयन्ति । तद्वदेताविति ।